

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Daudis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalmvs XLIIII. Deus auribus nostris audiuius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

PSALMORVM

Ille & salutis multiplicis mihi
Est auctor, illum dicere iam inuat,
Spectata cuius tanta sensi
PRINCIPIS auxilia vsque nostris.

PSALMVS XLIIII.

Deus auribus nostris audiuius.

ECCLESIAE TEMPOR. BEATVS
EXITVS.

Filiis Corch animaduersio.

Carmen Heroicum.

- 1 QVæ DEVS antiquis gessisti gesta diebus,
Certa olim victisque patrum narrata periculis,
Detulit ad nostras sermo verissimus aures:
2 Ut nempe ipse manu disiectis gentibus altè
Miseris hinc nostri plantaria seminis, utque
Contuderis validos populos, siluamque nocentum
3 Abstuleris; non arcu etenim validisve lacertis,
Ipsi regna sibi atque almam peperere salutem:
Dextra tua & lux illa tui clarissima vultus,
Illis summa fuit laudis, quibus ipse volebas.
4 Tu DEVS ipse mihi notus Rex, tu mihi PRINCEPS,
Ergo Iacobæas memor ò decerne salutes:
5 Nos, ut ad astra pilas tauri, iactabimus hostes
Te duce; & aduersos pedibus subigemus inulti.
6 Non me securum facit arcus, nulla salutis
Spes mihi in ense meo fuerit; cum tu vndique pressos
7 Hostibus infestis nos eripis, irrita quorum
Consilia impurum tandem meruere pudorem.
8 Cunctos ergo dies nobis laus vnica PRINCEPS:
Hic erit; euge tuum nomen per sæcla canemus:
9 Tu tamen exclusos nos abiicis, atque rubere
Delusa spe sæpe facis; nec ducis ut antè
10 Agmina nostra, fuga ast victos conuertis ab hoste,
Simus ut infestis feralis præda cateruis:
11 Pars, pecora inuiso veluti deuincta macello,
Tradimur; in Gentes alij dispergimur abs te.
12 Nec præfente quidem pretio, nec vendere magno
Ipse videre tuum populum; vicinus ut in nos
13 Insultet probris, gens vndique & accola nostras
Excipit ad risum, sæua & ludibria, clades.

15. Teque

- 15 Teque volente sumus per gentes fabula, nulli est
 Natio quin sannis nos impetat atque cachinnis.
 16 Totos vsque dies me praesens occupat ille,
 Ille rubor turpis vultus qui velat amarus:
 17 Hinc etenim insultans vis & conuicia dura,
 Hinc hostes iurisa premit me turba nocensque.
 18 Cuncta licet nos haec sensu subeamus acerbo,
 Non tamen est oblita tui mens nostra, nec alnuma
 19 Fallere foedifragi pactum, nec corde proterui,
 Auersive tuo vel flexi calle notamur.
 20 Nos tu confusus adigis, latebrisque draconum
 Obruis, ac tenebris lethi pallentis & umbra.
 21 Nominis immemores nostri si PRINCIPIS vnquam
 Sustulimus tentas aliena ad rumenta palmas:
 22 Haec DEVS inquireret iudex, cui cognita sunt quae
 Corde latent hominum tectisque inclusa medullis.
 23 Imò te propter cunctis impune diebus
 Cadimur, utque pecus lanienae ducimur; ergo
 24 Euigila, & DOMINE, heu quid somno mergeris? eia
 Surge, neque aut procul abistas, nimiumve moreris.
 25 Curve nam celas faciem, nostraeque ruinae
 Immemor oppressos discrimine deseris alto?
 26 Sordida vita iacet depressio in puluere, & haeret
 27 Pectus humi nostrum. Surge auxiliator & vltor,
 Teque proba nobis vindex, velut antè, benignum.

P S A L. XLV.

Eructauit cor meum verbum bonum.

DIVINARVM NVPTIARVM
EPITHALAMIUM.

- 1 Ad praestantem, super lilia filiis Coreh, animaduersione
 canticum amorum.

Carmen Sapphicum.

- 1 Mens bonum feruet meditata verbum:
 Nostra, quod plenum cupimus referri,
 Rex modò his nostris teneat canendos
 Versibus orsus.
 Linguaque, vt mentis celeris ministra
 Sit, mihi optanda est veluti stylus, quem
 Scriba currenti digito tabellis
 Leuibus infert.

F.

3 Pulcer